

שיעור מספר 9
25 פברואר – 3 מרץ

רוח הקודש והקהילה

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: אפסים 1:22,23;
1ה לקורינתים 12:13; רומים 7-3:6; מעשי השליחים 11:17; אפסים 4:5,6;
מעשי השליחים 11-4:2;

פסוק לשינון: "וְשָׁקְדוּ לְשֹׁמֵר אֶת־אֲחֻדוֹת הַרוּחַ בְּאֲגַדַּת הַשְּׁלוֹם: גּוֹף אֶחָד וְרוּחַ אֶחָד כָּאֲשֶׁר גַּם־נִקְרָאתֶם בְּתַקּוֹת מְשִׁמְרֵתְכֶם הָאֶחָת: אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אֶחָת טְבִילָה אֶחָת:" (אפסים 4:3-5)

לפעמים אנו חושבים על עבודת רוח הקודש רק ברמת הפרט. אך עבודה עם אנשים בודדים היא הבסיס של קהילה רוחנית. שהרי בסופו של דבר, רוח הקודש אחראית על קיומה של קהילת ישוע.

לעתים קרובות אנו מתפתים לחשוב כי הקהילה קיימת ומתפתחת הודות לפעילות הבישור השונה שלנו. ובכן, אלוהים רוצה להשיג את המטרות המפוארות שלו עבור קהילתו, ולעשות זאת בעזרתנו. אך הסיבה האמיתית לקיום הקהילה טמונה לא במה שאנו עושים, ואין זוהי תוצאה של ארגון והתנהלות יעילים שלנו, על אף כי חשיבותם רבה מאוד. הקהילה קיימת עקב מה שאלוהים כבר עשה וממשיך לעשות עבורנו באמצעות רוח הקודש. זוהי רוח הקודש אשר יוצרת קהילה רוחנית ומלאת אחווה. המקרא בהשראת הרוח הוא הבסיס לאחדות התאולוגית של הקהילה. לולא העבודה של הרוח, הקהילה לא הייתה קיימת ולא הייתה יכולה להמשיך ולמלא את משימתה.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-4 במרץ.

רוח הקודש מאחדת אותנו עם המשיח

רוח הקודש מאחדת אותנו באמצעות דרכים מגוונות. לא היינו קיימים כקהילה אם רוח הקודש לא הייתה מאחדת אותנו בראשונה עם המשיח עצמו. משיח הוא ראש הקהילה (ראה אפסים 1:22,23 ; 5:23). אחדות עם המשיח היא הבסיס לברכות הגאולה, מאחר כי כל מה שיש לנו באלוהים – בא ממנו. האימוץ שלנו כבנים ובנות של האלוהים, ההצדקה שלנו, קידוש חיינו, חיים בהם החטא מובס, והאדרה הסופית שלנו, כל אלה מתקבלים דרך האיחוד שלנו עם המשיח. לפיכך, הוא חייב להיות הבסיס להתנסות הרוחנית שלנו במלואה.

קראו אפסים 22-20,18:2 וה1 לפטרוס 2:6,7. מה אנו קוראים כאן על תפקידי ישוע ורוח הקודש בהיווצרות הקהילה?

רוח הקודש מעניקה לנו גישה לאלוהים האב. ישוע הוא סלע, הבסיס של גאולתנו, והאחד שעליו מורכבים כל שאר חלקי המערכת. עבודת רוח הקודש עם הפרט מובילה להיווצרות חברה עם אמונה מסוימת: הקהילה. לאחר שחווינו את כוח הישועה דרך אמונה בישוע המשיח ואת אהבת ה' ברמה האישית, בקהילה נוצרת אחווה נעימה של רוח הקודש (2 לקורינתים 13:14). כל מאמין הוא כמו אבן בניין, וביחד אנו מרכיבים בניין רוחני שלם (אפסים 2:22). אנו, בתור אנשים ההולכים בעקבות ישוע, צריכים להיות להוטים לשמור על אחדות הרוח ועל השלווה (אפסים 3:4). אנו מחוייבים לשאוף לכך בכל דרך אפשרית, מבלי להתפשר.

קראו קולוסים 14-12:3. אילו דוגמאות קיימות לתכונות אלה וכיצד הן יכולות לתרום לאחדות הקהילה? מה הופך את התכונות הללו למכריעות באחדות הקהילה?

רוח הקודש מאחדת אותנו דרך טבילה

קראו ה' לקורינתים 12:13. כיצד הטבילה מחברת אותנו למשיח ולרוח הקודש?

רוח הקודש היא זו אשר מאחדת אותנו לגוף אחד של מאמינים. הכניסה הרשמית לממלכה הרוחנית של המשיח ניתנת באמצעות טבילה. אנו נטבילים אל תוך גוף קהילה מסויים. לכן, לטבילה יש מימד חברתי מובהק והשלכות קהילתיות חשובות. כתלמידיו של ישוע, איננו יכולים לחיות לבדנו. כולנו זקוקים לתמיכה, עידוד, לעזרה של האחרים. ועל אחת כמה וכמה איננו מסוגלים לבצע את משימתו של אלוהים בעצמינו. זו הסיבה לכך שאלוהים יצר את הקהילה. ללכת אחרי ישוע, פירושו ללכת אחריו לצד מאמינים אחרים.

קראו רומים 7:3-6. מה מסמלת הטבילה המקראית?

באמצעות טבילה אנו נקברים עם ישוע המשיח, וקמים לתחייה לחיים חדשים באחוה עם אדונו. כך אנו מסמלים השמת קץ לחיים הישנים וזהו הווידוי הפומבי של קבלת ישוע בתור המושיע שלנו.

"הטבילה היא הויתור החגיגי ביותר על העולם הגשמי. הפרט מיועד למות בעקבות חיים השרויים בחטא. המים מכסים את אותו המועמד, ובנוכחות היקום כולו הערבות ההדדית נעשית. בשם האב, הבן ורוח הקודש, האדם מונח בקבר המימי שלו, נקבר עם המשיח בטבילה, והוקם מן המים לחיים חדשים של נאמנות לאלוהים."

(Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1074)

הטבילה היא צעד חיובי אותו חייב לעשות כל המעוניין לחסות תחת סמכותם של האב, הבן ורוח הקודש. ברית באמצעות טבילה כוללת מחוייבות הדדית. המאמין מבטיח להיות נאמן לה' ולמצוותיו, וה' מבטיח לנו את עזרתו בכל פעם שנזדקק לה.

האם כבר קבלתם החלטה להטבל? אם לא, מה מפריע לכם לעקוב אחר ישוע על ידי

טבילה? אם כבר נטבלתם במים, כיצד ברית זו השפיעה על הליך יחסים עם ישוע?

רוח הקודש מאחדת את הקהילה באמצעות דבר אדוני

קראו מעשי השליחים 17:11 ויוחנן 5:39,46,47; 8:31,32. מהו סימן ההיכר של תלמידי ישוע אמיתיים? מדוע כתבי הקודש הכרחיים לנו בדרכינו בעקבות ישוע?

האמצעי העיקרי שבאמצעותו רוח הקודש מאחדת אותנו עם המשיח הוא דבר אלוהים. כתבי הקודש הם מקור מהימן להכרת ישוע המשיח ורצון ה'. לכן חשוב מאוד כי נקרא בכתובים ונשנן את תוכנם. זהו המקור הסמכותי אשר מסייע לנו לבצע הבחנה נבונה בין אמת ומשגה. שאל משבח את יהודי בראה על היותם אצילי-רוח (מעשי השליחים 17:11), מכיוון שהם חקרו את הכתובים בחריצות על מנת לברר את נכונות הדברים ששמעו.

כל התחדשות רוחנית שהיא, בין אם השפעותיה עלינו הן ברמת הפרט או ברמת הקהילה כולה, חייבת להתבסס על הכתוב. כתבי הקודש ואהבת ישוע הם הבסיס שעליו בנויה אמונתנו וזהו הקשר שמאחד אותנו.

קראו יוחנן 17:17-21. כאן ישוע מדבר על אחדות כסימן ההיכר של החניכות המשיחית. על פי יוחנן 17:17, מהו הבסיס לאחדות זו?

דבר אלוהים הוא אמת לאמיתה (יוחנן 17:17, תהלים 119:160). אחדות הקהילה היא התוצאה של עבודת רוח הקודש באמצעות הכתוב בדבר ה'. רוח הקודש לעולם לא תגרום לנו לפקפק ולבקר את הכתוב, או תמנע מאיתנו אפשרות ללכת לפי הוראות המקרא. נהפוך הוא, היא גורמת לנו להעריך את הסמכות האלוהית של כתבי הקודש. המקרא הוא יסוד לאחדות תאולוגית של הקהילה בכל רחבי העולם. אם אמונתנו באמיתיות של כתבי הקודש תיחלש או תיפסק, אחדות קהילתנו תיהרס.

כמה זמן אתם מבלים מול ספר כתבי הקודש? ויותר חשוב, כיצד אתם יכולים ללמוד להיכנע לכתוב בו?

רוח הקודש מאחדת את הקהילה באמצעות אמונה ועקרונות האמונה

"אָדוֹן אֶחָד אֱמוּנָה אַחַת טְבִילָה אַחַת. אֵל וְאֵב אֶחָד לְכָל שֶׁהוּא עַל־כָּל וְאֶת־כָּל וּבְתוֹךְ כָּל" (אפסוס 4: 5,6). מה שאול אומר לנו בפסוק זה על אחדות ומהיכן שהיא מגיעה? אחדות באמונה ובעקרונות האמונה מושגת רק על ידי נאמנות לדבר אלוהים. אדוני, אשר היה אתמול, הווה היום, ויהיה לנצח, יוצר קשר רוחני עם כל מאמין. אותה לידה חדשה שנוצרה על ידי רוח הקודש, אותו הציות לדבר אלוהים המופעל על ידי רוח הקודש, מובילים לאחדות אמונה ומתעלים מעל כל ההבדלים האנושיים והתרבותיים. למרות שאנו נקראים לציית לכתבי הקודש ולעשות כל שביכולתנו כדי לשמור על שלום עם כולם (רומים 12: 18), בסופו של דבר איננו יכולים להביא לאחדות תאולוגית בכוחות עצמנו. מאחר שאחדות זו אינה מושגת בעיקר על ידי עבודתנו, אלא זוהי מתנת רוח הקודש, אשר פועלת על כל מאמין בנפרד ורק אחר כך על הקהילה כקבוצה. התשתית התאולוגית של אחדות זו היא דבר אלוהים. כל פנייה אל הרוח ללא ביסוסה על הכתוב יכולה להוביל לעקרונות אמונה ושיטות עבודה חשודות. במקביל, כל פנייה אל הכתוב בדבר אלוהים ללא רוח הקודש תייבש אותו ותגרע מן התועלת שלו. רק בעזרת נאמנות מרנינה לדבר ה' נוכל לראות אחדות בתוך הקהילה שלנו. אם לא תהיה אחדות בעקרונות האמונה, לא תהיה אחדות בשליחות שלנו. "יש לנו אדון אחד, אמונה אחת, טבילה אחת. הבשורה על ישוע נועדה להגיע לכל המעמדות, לכל העמים, לכל השפות והאנשים. השפעת הבשורה תהא לאחדות באחוה אחת גדולה. יש לנו דגם אחד בלבד אותו אנו צריכים לחקות בעיצוב האופי, כך שלכולנו תהיה אותה תבנית של ישוע; נהיה בהרמוניה מושלמת; לאומים יתמזגו זה עם זה בישוע המשיח, באותה תודעה, באותו נפש ורוח, ידברו את אותם דברים, ובלב אחד יהללו את אלוהים".

(Ellen G. White, Our High Calling, p. 171)

התבוננו בהצהרתה של אלן וייט. בלי לשים לב למה שאחרים עושים, רק אתם עם עצמכם, שאלו: מה אני יכול לעשות בכדי לעזור בהגשמת מטרה נפלאה זו של אחדות?

רוח הקודש מאחדת את הקהילה באמצעות שליחות ועבודת האל

קראו מעשי השליחים 2:4-11,16-21. מה קרה כתוצאה מצליחת רוח הקודש על השליחים?

רוח הקודש הייתה אחראית להישג הבישור המרשים ביותר נכון לאותה נקודה בהיסטוריה. אלוהים יכול לעשות יותר על ידי קבוצה קטנה של אנשים המגובשים במסירותם אליו, מאשר על ידי קבוצה גדולה של אנשים המפולגים בנאמנותם. אך אלוהים יכול לעשות עוד יותר אם כולנו מקדישים לו את חיינו ואת האנרגיות שלנו, הכישרונות והמשאבים שלנו. הקהילה הראשונה בברית החדשה גדלה עקב האחדות והשותפות בחיים ובמשימתם של המאמינים. קבוצת מאמינים זעירה התפתחה לאגודה חזקה והפכה לכלי יעיל אשר הגיע לאנשים מתרבויות ושפות שונות. הם היו מאוחדים והכריזו על "גדולות האלוהים" (מעשי השליחים 2:11). אותם האלוהים שהיה פעיל בתקופת הברית החדשה יהיה פעיל גם לפני שובו באחרית הימים.

קרא מעשי השליחים 2:42-47. באילו דברים נוספים המאמינים הראשונים היו מאוחדים?

שליחות חג השבועות הייתה מלווה במספר גורמים אחרים שבהם הקהילה נשארה מאוחדת. הם היו מאוחדים בלימוד התנ"ך והתמסרו במלואם להוראת השליחים (מעשי השליחים 2:42). הם היו מאוחדים באחוה ובבציעת הלחם, ייתכן כי זהו רמז לעבודת קודש משותפת (מעשי השליחים 2:42). הם היו מאוחדים בתפילה (מעשי השליחים 2:42) ובהלל את אלוהים (מעשי השליחים 02:47). הם התחלקו בחופשיות ברכושם והיו משתפים אחרים בכל אשר היה להם, כל אדם על פי צורכו (מעשי שליחים 2:44,45). למידה משותפת של כתבי הקודש תגרום לרצון לחלוק את הבשורות הטובות עם אחרים ולעזור להם בדרכים מעשיות. רוח הקודש תפקח את עינינו לצרכי הסובבים אותנו. **אילו פעילויות בקהילה המקומית שלכם עוזרות לחשוף ולפתח את אחדות הקהילה? מה עוד ביכולתכם לעשות?**

נקודות למחשבה

"זו העבודה שבה אנו צריכים להיות מעורבים. במקום לחיות בציפייה מיוחדת של התרגשות, אנו בחוכמה יכולים לשפר את ההזדמנויות הנוכחיות, ולעשות את אשר חייב להיעשות כדי שכמה יותר נפשות ינצלו. במקום למצות את יכולת מוחינו בסברות בנוגע לזמנים ומועדים אשר ה' פיקד תחת כוחו וחסך מהאנשים, אנו צריכים להכניע עצמנו לשליטה של רוח הקודש, לעשות את חובותינו הנוכחיים, לתת את לחם החיים לנשמות אשר הולכות וגוועות אחר האמת" (אלן ג' וייט, Selected Messages, book 1, p. 186).
 "כל אדם שואף להפוך לגורם משפיע, ולא רואה כי כניעה לאלוהים היא הביטחון היחיד הקיים לכל נפש. החסד של ה' הפועל על לבבות אדם יוביל לאחדות שטרם קיימת, כך שכל הנטמעים במשיח יהיו בהרמוניה אחד עם השני. רוח הקודש תיצור אחדות." (אלן ג' וייט, Selected Messages, book 3 3, pp. 20, 21).

שאלות לדיון:

- למה כוונתה של אלן וייט בדבריה " כל אדם שואף להפוך לגורם משפיע"? מדוע נטייה טבעית שכזו קיימת אצל כל אחד מאיתנו, מה בידינו לעשות כדי להילחם בנטייה זו בחיינו? (רא גם פיליפים 2:3,4)
- יש הטוענים כי הדבר שבאמת יאחד אותנו הוא שליחות, ולא עקרון אמונה. למעשה, הם טוענים כי עקרון אמונה נוטה להפריד בין אנשים. אך מדוע לא ייתכן מצב של אחדות בשליחות יחד ומחלוקת בעקרונות אמונה בו זמנית? מדוע אמונה משותפת היא גורם רב עוצמתי כל כך עבור שליחות מאוחדת ויעילה?
- כמה מקום יש להבדלים תאולוגיים? מעט מאוד אנשים מבינים אמת באותו אופן בדיוק. כיצד אנו יכולים, בעת ובעונה אחת, להיות מאוחדים בתוך הקהילה ולאפשר הבדלים קלים כי יקומו? כיצד אנשים בקהילה המקומית שלך מתמודדים עם הבדלי הבנה ועדיין שומרים על אחדות?
- כיצד כתבי הקודש יכולים להוות כלי שיביא לאחדות? איזה יחס נדרש מאיתנו כלפי לימוד דבר אלוהים על מנת שנוכל להיות מאוחדים כקהילה בשליחות ובאמונה?